

Succeslessen; maar dan anders (1)

Het is druk in de gang met de gymzalen op de ALO in Amsterdam. Studenten lopen heen en weer en ogen nerveus. De deur van zaal 00 gaat open en een groep studenten komt naar buiten. Ze lachen en zijn uitbundig, euforisch. Ze hebben hun soloperformance gedaan en daardoor is een last van hun schouders gevallen. Daar wil ik meer van weten en daarom vraag ik een van de studenten te vertellen wat hier aan de hand is.

INTERVIEW EN FOTO HANS DIJKHOFF

Ik spreek met Maxine Webner, derdejaarsstudent. Ook zij komt net de zaal uit en is opgelucht. Ze legt uit dat in het derde jaar de focus ligt op het reflecteren op jezelf.

Wie ben je en hoe wil je als docent zijn?

Daartoe eerste opdracht een reflectieverslag gemaakt waarin je sterke punten en je valkuilen naar voren komen. Afhankelijk daarvan ga je bekijken wat je van jezelf wilt laten zien in je solo. De meeste studenten hebben die punten, waar je tegenaan loopt en waar je heel sterk in bent, verwerkt in hun solo. Dat heb ik ook gedaan en die heb ik net laten zien."

Wat liet je zien in je dans en hoe deed je dat?

"Wat ik heb laten zien is dat ik eigenlijk alles weglach en dat aan mij niet te zien is dat ik toch wel een druktemaker ben in de betekenis dat ik me thuis druk maak over hoe ik overkom en wat mensen van mij vinden. En als je dat doet, komt er best wel emotie bij kijken."

Hoe is de opdracht vormgegeven?

"Van tevoren heeft Sander (docent) uitgelegd hoe je bepaalde emoties kunt laten zien en hoe je dat doet zonder het er te dik op te leggen. Via tekeningen legde Sander uit hoe je zaken op de voorgrond brengt of meer op de achtergrond laat om zo je verhaal te vertellen. Daarbij gaf hij ook theoretische voorbeelden. Daarmee ging je dan aan de slag. Je kon gedurende het proces bij Sander langskomen om te zien of je op de

goede weg was. Dan gaf hij je advies en kon je weer verder."

Hoeveel keer ben jij bij Sander teruggekomen?

"Ik ben maar één keer naar hem toegegaan want ik schoof het steeds voor me uit. Ik vond het best eng want je geeft jezelf een beetje bloot. Je vertelt een verhaal wat best persoonlijk is. Die ene keer dat ik geweest ben, was meteen de laatste mogelijkheid. Als je de dans niet van tevoren had laten zien mocht je hem uiteindelijk ook niet afsluiten.

De dag voor de laatste mogelijkheid heb ik mijn solo in elkaar gezet omdat ik toen pas voelde wat en hoe ik het wilde neerzetten. Toen ik de dans voordeed zei Sander dat dit goed was, precies wat ik wilde vertellen. De enige feedback was dat ik bepaalde bewegingen groter kon maken en door kon voeren."

Wat kon de toeschouwer over jou leren?

"Dat ik eigenlijk op school heel vrolijk ben maar dat ik me over van alles druk kan maken en dat ik eigenlijk heel onzeker ben."

Welke muziek heb je daarvoor gebruikt?

"Een pianostuk Comptine d'une autre été, l'après midi, waarbij de emotie heel sterk naar voren kwam en ik mezelf goed kon laten zien."

We maken nog een foto van een pose uit de dans. Een mooi slot van een prachtig risico van onderwijs (vrij naar Biesta).

Contact

hans.dijkhoff@kvlo.nl

Kernwoorden

zelfreflectie, pedagogische verantwoordelijkheid, themaonderwijs